

SVENSSON, ERIC

**En liten visa om grannas Kari, qväden af en
som intet kan sjunga, men hört melodien af:
Svenska gåssar blå &c.**

[Göteborg]
1788

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

un 1792.

nd an-

gar...

Ex. B

jul och

Ex. B

n...

781.

Malcom

Ex. B

id början

hlun 1788. *Ex. B*

... Fahlun

kwärdiga

Wästerås

komplet i R.B.

isa om grannas

christens fri-

an över Anna

1791.

handskriftena

förhörs-frågor

Om

Grannas Kari,

Dwåden af en som intet kan sjunga,
men hört melodien af:

Swenska Sågar Blå oc.

S U S E N,
Tryckt hos Pehr Ol. Årmar, 1788.

I.

Grannas Kari wår
Lärde flera år

Allt sitt stora Hus med heder:

Spann och nysta garn,

Skötte sina Barn,

Lärde dem godt wett och seder.

Men sen stack wår Summa

Myck och lust at brumma

Och bli närmsta Grannar Kuse.

Lål nu ingen an',

Såsom Far och Man,

Styver egit hem och huse.

2.

Först hon håller fläs:
 Far sen på kallas,
 Ut sig stor och myndig wisa,
 Ut frims och frams:
 Et onddigt flams,
 Som ej någon gittat prisa;
 Hållt hon jämt wil spöf,
 Ut sin storhet öka,
 Bruka list och arga finter:
 Tror det skal ta lag
 Du, som fordomdag,
 Ut med Nabor spela qwinter.

3.

Tost en Hedersman
 Huset sitt wäl kan
 Utom Sancte. Där reglera;
 Men han påflig bra
 Dåt sig narra sta,
 Ut med Kari Mor brawera.
 Något kwar då stöttes
 När de kägge möttes,

Uti om grannars öden sluta:
Därom lära de,
Som man nog får se,
Snart få dem som med sig pruta.

4.

Smar tog väl sin stel,
När de två höll lek.
Med den starkars Pål i Knipan;
Men nu kan man spä,
Sen Herr Måns går på,
Uti han ger dem eld på pipan.
Jost han gnäller redan,
Uti han längesedan
Har af dansen ömma fötter.
Kari tbe väl och
Så få springa bock,
Uti hon blir af leken trötter.

5.

Öfwer Näckens putt
Ännad' hon et kutt

Til Herr Måns, i sielfwa Porten;
Puff! det gick i awaf:
Spelet blef ej af;
Ödet kom och blanda Forten.
Hur hon sig nu swingar,
Möden henne tvingar,
Til at hålla sina nära;
Ty nu se'n Carl Raff
Gaf dem klapp och daff,
De så långt ej skena låra.

6.

Som Carl för sin hatt,
Gjorde han et spratt,
At Mor Kari måste bäfwa.
Gräger sad' rent ut:
Carl har hin te frut;
Såfångt är möt honom stråfwa.
Örnen spände bälte;
Men han fann en hjelte,
Som för ingen gifwer wilka.
Stå i frost och tö,
Segra eller dö,
Det kan han; men öbrig swilka.

7.

Tacke Göttriks ord,
Disse, som om Bord,
Skapp sielf sjunde Carl ur händer.
Göttriks ädelmod
Wisar han är god;
Fast man slätt har gjort sig känder.
Tänk hur lätt det varit,
At då så förfarit,
Som en falsk och fräcker fänta,
Gör försät och spe,
Bordt sig tilförse,
Och med fog man kunnat wänta.

8.

Disse tackad' så,
At han låt et nå,
Utaf Göttriks hjord nedfälla:
Wårn'bst, fattigt djur
Är ej swårt, på lur,
Nattetid, at efterstålla.
Ufla hjelte-dater,
At, som Skogs-trabater,

Sköfwa

Röfwa, ströfwa, härja, bränna.
Wackert hedersfolk!
Som kan lymfcer dolt
Så i ofkulds hjerta ränna.

9.

Doct en wärre sak,
Om så nedrigt wrot
Tunnits i Swens-Göthes stuga,
Ut, som Gummors gris,
Han, på skålmars wis,
Sig til sturskhet låtit truga,
När fler Hjeltar käckta,
Högmod til at bräckta,
Welat fermt til Pårss wandra.
Hin han sålt sin själ,
At bli Rårring-träl,
Som war djerf at sådant klandra.

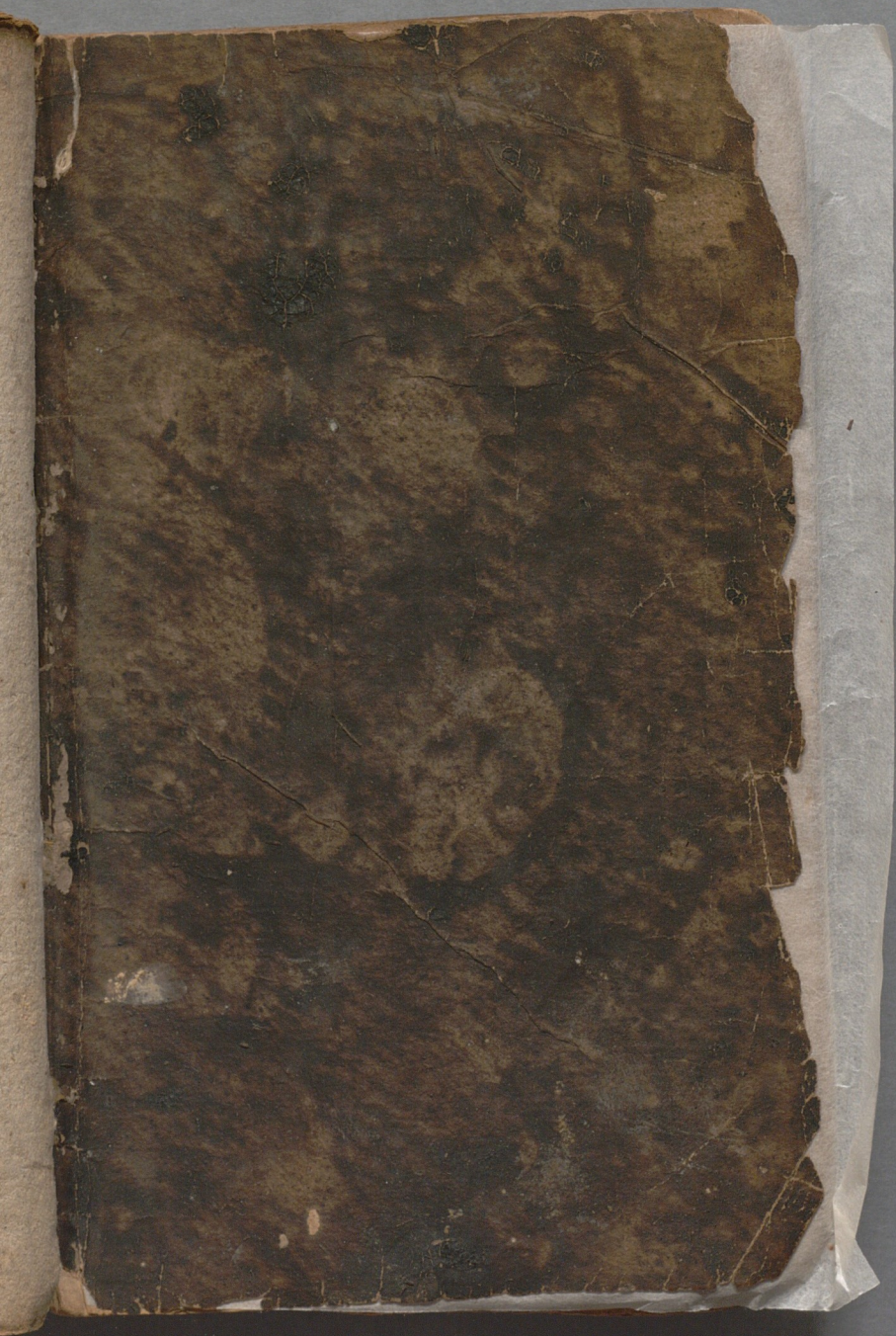
10.

Up! hwart årans barn,
Skiljen Er från skatn,

Gene

Som blott tuoga, småda, fråta!
Up, at stå på wakt
Och at gå på med magt,
Om of Örnens will upåta!
Låt ej falska Näsivar
Hindra rassa näsivar,
At wår Öbthrifts nöje främja,
Up! hwar redlig Man,
Hjelpo bäst han kan,
Husets heder, wårn och samsje!

www.books2ebooks.eu